UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

141. An secluso scandalo, & contemptu, liceat sine causa iusta celebrare extra Ecclesiam? Ex part. 2. tract. 14. res. 38. p. 81.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76405

Visual Library

merent Hoſtias in Sacrificio Miſſæ manu ſiniſtra, vt faciunt, ergo.

4. Item conſiderandum eſt, quod non ſumus in caſu quo Sacerdotium eſſet ſuſcipiendum, ſed in ſuſcepto; nam vt obſeruat omnium Magiſter D. Thom. *in 3. part. q. 82. art. vlt. ad 3.* dicendum eſt non eſſe eandem regulam in ordine ad ſuſceptionem Ordinum, & adminiſtrandum in ſuſceptis. Ratio eſt, quia is qui ordinem ſuſcipere debet, hoc ipſo quod eſt inhabilis ad eos exercendos, eſt etiam irregularis, & inhabilis ad eos recipiendos. Qui verò iam ordinatus eſt, ſi talis defectus ſuperueniat, dummodo per illum non reddatur notabiliter deformis, poteſt exercere illa officia, à quibus non impeditur. Quod etiam notauit Palaus, Præpoſitus, & alij vbi ſupra, quibus adde Filliucium *tom. 1. tr. 19. c. 6. n. 158.* Coninck *de Sacr. diſp. 18. dub. 13. n. 106.* vbi ſic ait; Quando defectus ordinato ſuperueniunt, tantum prohibent eum Ordinis vſum, quem ſine ſcandalo, aut periculo exercere non poteſt. Ita ille. Sed hæc non accidunt in caſu noſtro, vt ſuppono. Ergo.

5. Nec obſtat dicere, per Rubricas Miſſalis Sacram Euchariſtiam eſſe ſumendam manu dextera; Nam reſpondeo, quod hoc in Rubricis aſſeritur, non quia talis cæremonia contineat in ſe aliquod particulare ſignificatum, vt eleuatio, & fractio Hoſtiæ, & ſimilia; ſed ad maiorem commoditatem ipſa natura dictante ſe efficere; omnes enim actiones manu dextera complentur.

Sup. hoc infra in Reſ. 172. §. Sed aliquis. in principio vſque ad medium, & in aliis eius primæ not.

6. Adde: quòd Rubricæ Miſſalis non omnes ſunt præceptiuæ, ſed aliquæ ſunt directiuæ. Vnde docet Antonius Eſcobar, & Mendoza *in Theolog. moral. tract. 1. exam. 11. part. 1. cap. 4. n. 41.* & alij, non omnes Miſſalis Regulas ad mortale obligare, ſed tantùm illas, quæ ſacrificij eſſentiam, vel quaſi eſſentiam continent. Et illas Rubricas eſſe præceptiuas tenet Marchinus *de Sacram. Ordin. part. 3. tr. 3. cap. 6. num. 4.* quæ frangunt aliquam legem Canonicam in corpore iuris contentam, vt de ſeruando ieiunio, integrando Sacrificio, de ara conſecrata, de loco celebrandi non prohibito, de præmittenda Confeſſione poſt lethale, de benedictione veſtimentorum, & eiuſmodi, quorum ſingula in corpore iuris ſunt expreſſa. Eas verò Rubricas dici directiuas, quæ nec in toto iure Canonico continentur, nec in Rubricis ponuntur cum verbis importantibus præceptum, qualia ſunt *Mandamus, præcipimus, & ſimilia.* Quæ omnia cùm non inueniantur in noſtro caſu, vt de ſe patet, in illo nullam culpam agnoſco. Et dato quod cæremoniæ, de quibus loquimur, ſi omitterentur per ſe aliquam culpam inducerent, quia omittuntur in caſu noſtro ex iuſta cauſa, nullam culpam inducere dicendum erit.

Sup. hoc in Reſol. not. præteritæ, & in eodem §. ad medium, à verſ. Quod probatur.

Sup. his verbis infra in Reſ. 172. §. Sed aliquis. prope finē, verſ. qualia ſunt. & in aliis eius annot.

7. Non deſinam etiam hic obſeruare, quòd forſitan Dominus Conſulens poſſit ſumere Sacram Hoſtiam etiam manu dextera; nam licet non poſſit ad os ſuum illam appropinquare, videndum eſt an ſaltem poſſit, quaſi faciendo Orationem demiſſo capite, illud adeò inclinare, vt recipiat in ore Euchariſtiam intra digitos manus dexteræ exiſtentem, & ſic in rigore, & litteraliter obſeruaretur Rubrica Miſſalis. Suppono tamen hanc capitis inclinationem pro ſumenda Sacra Synaxi è manu dextera poſſe fieri abſque magna deformitate, vt quidem reor, quod cùm ſit res conſiſtens in facto, remitto videndam ſapientiſſimis Theologis cum Domino Conſulente commorantibus. Verùm omnia à me ſuperiùs dicta, ducta eſſe volo ſaluo aliorum meliori iudicio, & præſertim doctiſſimi, & Illuſtriſſimi Antiſtitis ipſius Conſulentis.

RESOL. CXLI.

An ſecluſo ſcandalo, & contemptu, liceat ſine cauſa iuſta celebrare extra Eccleſiam? Ex part. 2. tr. 14. Reſol. 38.

§. 1. AFfirmatiuè reſpondet Sotus *in 4. ſent. diſt. 13. quæſt. 2. art. 3.* & poſt illum Emanuel Sà correctus ex Magiſtro Sacri Palatij *ver. Miſſa, n. 20.*

2. Sed peccare mortaliter Sacerdotem celebrantem extra Eccleſiam ſine iuſta cauſa, aſſerunt communiter DD. Villalobos *in ſum. p. 1. tract. 5. diff. 23. n. 1.* Homobonus *in exam. Eccl. p. 1. tr. 4. c. 14. q. 137.* Syluius *in 3. p. q. 83. art. 3. concl. 4.* Io. de la Cruz *in direct. conſc. p. 2. de ſacrif. Miſſ. q. 83. dub. 1. concl. 1.* Filliucius *tom. 1. tr. 5. c. 4. q. 8. n. 115.* & ali- penes ipſos, & clarè hoc determinatur & colligitur ex *cap. ſicut, cap. ſic ergo, c. nullus, de conſecr. diſt. 1.* Et meritò quidem ratione honoris & reuerentiæ tanto Sacramento debitæ, & cùm materia ipſa grauis ſit, conſequenter obligatio præcepti ex ſuo genere ſub mortali videtur. Cæteras rationes vide apud citatos DD.

RESOL. CXLII.

An celebrare extra locum ſacrum ſit peccatum mortale?

Et additur, quod præter peccatum mortale nullam tamen pœnam ſuſpenſionis vel interdicti ipſo iure incurrant huiuſmodi violatores. Ex part. 11. tract. 4. & Miſc. 4. Reſ. 2.

§. 1. PRo ſententia negatiua, ſecluſo ſcandalo & contemptu alibi adduxi Sotum, & Sà, quibus nunc addo Ludouicum Lopez *in inſtructorio conſcientiæ tom. 2. c. 79. ante §. ſupereſt*, & horum ſententiam nouiſſimè inuenio nolle reprobare Franciſcum Lugo *de ſacram. lib. 5. cap. 6. q. 2. n. 20.* vbi ſic ait: Fateor hanc ſecundam ſententiam eſſe communem, & tutam, & veram, & omninò tenendam in praxi. Quod autem quidam oppoſitam notare velint, & nimis liberam, abſurdamuè compellent, non omninò probo, cùm habeat pro ſe, præter Sot. & Sà viros planè doctos & pios, Magiſtrum etiam ſacri Palatij cum aliis DD. quorum opera correctus Sà retinuit adhuc illam ſententiam, quam etiam Azor. indicat probabilem, dum hanc ſecundam ſolum vocat probabiliorem.

2. Plures item huius ſecundæ partis Auctores nullam notam inurunt primæ. Sanè ſicut rigor antiquorum Canonum moderatus fuit quoad templorum conſecrationem, vt iam ſufficiat templi benedictio, vel ſola deputatio Prælati; Sic etiam videtur conſuetudine temperari; quatenus non requiratur ſumma neceſſitas, ſicut olim requirebatur in *cap. ſicut non alÿ, de conſecrat. diſt. 1.* ſed honeſta commoditas ſufficiat ad celebrandum extra locum ſacrum; dum autem commoditas honeſtatur deuotione particulari frequenter celebrandi, vel audiendi ſacrum, quod aliter raro fieret, prima ſententia putat excuſari mortale peccatum, quod ſecunda ſententia probabilior negat. Hucvſque Lugo.

3. Sed ego puto certiſſimè affirmatiuam ſententiam tenendam eſſe, quicquid aſſerat Lugo, & ſententia Soti, & Sà eſt ſingularis, & contra communem, contra praxim Eccleſiæ, & prohibetur *in cap. nullus, de conſecr. diſt. 1.* & in Concilio Tridentino *ſeſſ. 22. cap. de euitandis in celebr. Miſſ.* & præter Doctores quos etiam, me citato adducit Lugo *vbi ſupra num.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN